

[Bodil Koch.]

noget af det glædeligste, der for øjeblikket sker.

Jeg vil dernæst gerne sige et par ord om dette, at jeg skulle være forfalden til den kliché, at der var en speciel afstand mellem kirken og arbejdsverdenen. Det kunne ikke falde mig ind at bruge den slags klicheer i almindelighed, det synes jeg heller ikke, jeg har gjort, og jeg er ganske klar over, at kirkernes og præsternes intention er så god, som den kan være. Jeg har så svært ved overhovedet at inddele i arbejdsverden eller ikke-arbejdsverden, og det ærede medlem vil ikke benægte, at vi er i en dybt alvorlig situation i den danske kirke i dag med hensyn til dens formåen for overhovedet at vække interesse hos moderne indstillede folk, hos unge af i dag. Den kommer dem ikke ved, og så er det, jeg siger, at når man fra kirkelig side føler sig overbevist om, at hvis de vidste, hvad kirken var, kom det dem ved, så må vi til at overveje vor egen læremåde, vor egen tankeform og kradse det hele op fra grunden.

Til den ærede ordfører for forslagsstillerne har jeg ikke noget at sige. Jeg vil blot med hensyn til bemærkningen om, at jeg ville blive så vred ved at høre udtrykket „en beskeden løn“, sige, at jeg vil ikke blive mere ophidset, end jeg har været, det synes jeg ikke, der er nogen grund til. Men når en hjælpepræst i dag får ca. 450 kr. om måneden, kunne man dog godt blive lidt bekymret ved at tænke på, hvad en kvindelig sogne-medhjælper skulle have.

Formanden: Det ærede medlem hr. Fibiger har ordet for en kort bemærkning.

Fibiger: Det ærede medlem fru Bodil Koch sagde, at hun ikke gik imod de kirkelige forslag, der foreligger her, af ond vilje, men resultatet er jo det samme. Det er det, der er så sørgeligt, at når det ærede medlem fru Bodil Koch skal repræsentere sit parti og give udtryk for dets synspunkter, hver gang et kirkeligt forslag kommer frem, skal forslaget sables ned. Det er vi meget kede af, det har jeg så ondt af det ærede medlem for. Det ville være meget rarere, om det ærede medlem kunne stå op her og sige, at hun gerne ville være med til at fremme de ting, der kunne hjælpe. (*Bodil Koch:* Man må dog analysere forslaget!). Vi kan tale lidt sammen bagefter måske.

Det ærede medlems stilling til Københavns kirkefond, som det ærede medlem fru Bodil Koch nu ser løser en god opgave, er jeg glad for. For 10 år siden var det sådan, at det

ærede medlem var imod det arbejde, der er gjort dér, men nu i dag har hun set, at det alligevel har været noget godt. Jeg vil håbe, at det ærede medlem fru Bodil Koch i fremtiden må gennemgå en lignende udvikling, så at vi om nogle få år kan komme på linie og arbejde sammen også for de tanker, som mit parti kom frem med i fjor, og som var noget gennemgribende, det indrømmer jeg. Jeg vil håbe, at det ærede medlem, når vi nu fremkommer med forslaget til næste år, vil gå ind for noget lignende, fordi hun har set, at det er rigtigt. Så tror jeg, at der kommer det rigtige forhold tilstede imellem os, og så tror jeg, der kan blive et udmærket arbejdsfællesskab, både kirkeligt set og i forhold til arbejderne. Jeg er enig i, at det kan være rigtigt, at noget nyt må bryde frem, fordi den moderne ungdom måske ser tingene på en noget anden måde. Det ville jeg være glad for, om det ærede medlem og jeg i fællesskab kunne være med til at fremme.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Uden at blande mig ind i ret meget vil jeg sige, at den argumentation, det ærede medlem hr. Fibiger nu var inde på overfor det ærede medlem fru Bodil Koch, var noget søgt. At blande stillingen til kirkefonden sammen med stillingen til det forslag, det ærede medlem og hans parti fremsatte i fjor og muligvis vender tilbage til, kunne jeg ikke finde ret megen logik i.

Det skal ikke være nogen bebrejdelse overfor det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit, når jeg påviser, at der i et forslag kan være et og andet, som man senere må til at rette. Det ærede medlem erkendte nu, at der er en vis løshed i forslaget. Det er der nemlig. Selvom det er et nyt felt, som det ærede medlem meget rigtigt sagde, er der visse ting, som man i hvert fald bør klare, og den kritik, der er kommet frem her, og som står uimodsagt — det blev nævnt både af det ærede medlem fru Bodil Koch og det ærede medlem hr. Steen og andre —, vedrørende ting som ansættelsesforholdene, vilkårene, der gælder for disse mennesker, hvis arbejdskraft man nu vil lægge beslag på, kunne og burde have været undgået. Det hele ligger i øjeblikket meget løst. Man kaster disse mennesker ud i den fuldkomne vilkårlighed, og det bør man ikke gøre, når man søger at starte noget, der måske, hvis det gik, som forslagsstillerne ønsker, kunne nå en vis udvikling, kunne drage mennesker til. Det burde man virkelig have klaret noget bedre, og det var det, jeg sigtede til, da jeg udtalte så forholdsvis bestemt, som jeg gjorde, at jeg troede ikke,